

ALLAN PETTERSSON
Symphony No. 12 The Dead in the Square

SWEDISH RADIO CHOIR · ERIC ERICSON CHAMBER CHOIR
NORRKÖPING SYMPHONY ORCHESTRA · CHRISTIAN LINDBERG

Starkt framförande av Petterssons svagaste symfoni

Allan Pettersson: Symfoni nr 12 "De döda på torget"

Radiokören, Eric Ericssons kammarkör

Norrköpings Symfoniorkester

Dirigent: Christian Lindberg

BIS BIS2450 [1 CD]

Allan Petterssons väldiga tolfte symfoni skiljer sig från hans övriga symfonier genom att den innehåller stora vokala inslag. Kören sjunger i princip oavbrutet och körsatsen kräver dessutom körsångare av yppersta klass. Texterna är hämtade ur den chilenske poeten och politikerns **Pablo Nerudas** jätteverk *Canto General*. Textvalet känns inte självklart och var kontroversiellt redan när symfonin kom till 1977. Neruda var kommunist vilket naturligtvis återspeglas i hans diktning. Med tanke på kommunismens historia kan det synas märkligt att Allan Pettersson valde texter av Neruda. Pettersson kände sig också föranlåten att förklara textvalet där han betonade att han inte valt texten av politiska skäl utan för att den speglar den svagare människans kamp mot den starkare.

Nerudas texter har enligt min mening inte åldrats väl även om man bara ser dem som en metafor för kampen mellan den svagare och den starkare. Texterna innebär också en begränsning. Temat om den svagares kamp finns i många av Petterssons andra rent instrumentala symfonier och då blir det både tydligare och för lyssnaren mer berörande. Sammantaget gör det att Petterssons tolfte symfoni kanske också är hans svagaste.

Vad kan då **Christian Lindberg** och hans medmusikanter göra med detta material? De gör nog precis allt som går att göra. Kören sjunger fantastiskt med beaktande bl.a. av att musiken knappast tar hänsyn till den naturliga språkrytmen. Orkester- och körsatsen kontrasterar också ofta mot varandra vilket gör att texten är svår att uppfatta oavsett hur väl sångarna artikulerar.

Norrköpings Symfoniorkester fortsätter att imponera i Petterssons musik och de har tillsammans med Lindberg verkligen hittat Petterssons idiom. Det finns därför knappast något att invända mot själva framförandet. Det finns, av lättförklarliga skäl, få inspelningar av den här symfonin. Jag har tidigare haft **Carl Rune Larssons** inspelning som ett förstahandsval men den här nya inspelningen är överlägsen den på många sätt, inte minst den fantastiska ljudupptagningen. Kompakt musik av detta slag med många medverkande kräver en bra ljudupptagning för att vara lyssningsbar och det har BIS lyckats åstadkomma.

Att sätta betyg på en inspelning av Allan Petterssons tolv är en grannlaga uppgift. Musiken i sig förtjänar knappast högsta betyg särskilt med tanke på Petterssons många andra symfonier som enligt min mening tillhör de allra

bästa i sin genre. Så hur betygsätter man ett framförande av Petterssons kanske svagaste symfoni? Jag väljer att bara betygsätta själva framförandet och kan då inte annat än konstatera att jag har svårt att se hur den kan göras bättre. Det betyder att Christian Lindberg åter levererat en referensinspelning av en Petterssons symfoni.

Staffan Sundkvist